

کودکی، من و سینما

مجموعه خاطرات

ماشاالله راجی

سرشناسه: راجی، ماشالله -۱۳۴۱

عنوان و نام پدیدآور: کودکی، من و سینما: مجموعه

خاطرات/ماشالله راجی

مشخصات نشر: بندربیان: سمت روشن کلمه، ۱۳۹۹.

مشخصات ظاهری: ۱۴۲ ص. ۲۱/۵×۱۴/۵ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۲۶۵-۷۹

وضعيت فهرست تویسی: فیبا

یادداشت: نمایه.

موضوع: راجی، ماشالله -۱۳۴۱ -- خاطرات

موضوع: سینما -- ایران -- تهیه‌کنندگان و کارگردانان --

سرگذشتمنه

موضوع: Motion picture producers and directors --

Iran -- Biography

رده بندي کنگره: PN1998/۳

رده بندي ديوسي: ۷۹۱/۴۳۰۲۳۳۰۹۲

شماره کتابشناسی ملي: ۷۵۵۰۵۲۲

نماییت رکورد: فیبا

کودکی، من و سینما

نویسنده: ماشالله راجی

مدیر اجرایی: هانا زارعی

صفحه آرا: طاهره پورهاشمی

طراح جلد: سمیرا مهری

چاپ اول: زمستان ۱۳۹۹

چاپ و صحافی: گاندی

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

قیمت: ۳۵۰,۰۰۰ ریال

بندربیان، شهرک سجادیه، دلیوان

۲۲. ساختمان دوم، طبقه اول

۰۹۱۷۳۶۵۷۰۵۰

samtroshan@yahoo.com

instagram.com/samt_roshan

حق چاپ محفوظ است

□ □ □ فهرست

مقدمه	۷
عشق مادرانه	۱۰
آغاز تولد	۱۲
داستان پدر بزرگ	۱۷
خاطره‌ی عکاسخانه	۲۱
دیوار باغ	۲۶
خانه‌ی پدر در زمستان	۳۴
باد خوش صندوق عکس‌ها	۳۷
ورود تلویزیون به بندرعباس	۴۱
خاطره‌ی صادق کرده	۵۲
سوق تحصیل	۵۵
ورود به دنیای تصویر	۶۳
روزگار جوانی پدر	۶۸
بادی از اصفهان	۷۴
باد سینما	۷۶

□ □ □ فهرست

عشق به دوربین	۸۱
عشق به بازیگران	۸۶
یافتن استعداد کودکان	۹۱
یادی از هنرپیشه‌ها	۹۸
یادگاری روزگار	۱۰۷
مجله‌های بی‌خودی	۱۱۱
یادسنه حاطره	۱۱۳
یاد خوش پدر	۱۲۰
حاطره خاک، پاپیون، پلی	۱۲۳
حاطره‌ی فیلم خانه خدا	۱۲۹
روایت بی‌پایان	۱۳۱
نمایه	۱۳۲

مقدمه

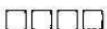
وقتی پانزده سال پیش، داشتم این نوشه‌ها را می‌نوشتم، درد دل‌های خود را روی کاغذ سیاه می‌کردم. آن زمان مفهارن تامستان بود و زمان بیکاری من. تصمیم گرفتم قسمتی از خاطرات خودم را که پیشتر مربوط به سینما بود را بنویسم. آن زمان، اصلاً فکر نمی‌کردم آن را چاپ کنم، خاطره‌هایی بود که در ذهن جمع شده بود و داشتم آن را روی کاغذ می‌آوردم. جمع که شد حدوداً دو ماه طول کشید. اولاً باید بگویم که ترتیب و توالی هر ماجرا ممکن است در بعضی جاهای، به هم بخورد که در اصل ماجرا هیچ تغییری به وجود نمی‌آورد. دوم که این خاطرات من است نسبت به رسانه‌های تصویری آن زمان یعنی تلویزیون و سینما و .... در جای خود سعی کرده‌ام فضای بومی آن سال‌ها را نیز وارد و دخیل در کار کنم که رنگ و لعاب بومی به خود بگیرد. باید اذعان کنم که هر نوشته در زمان و حال خودش نوشته می‌شود و برحسب ذهن و نوشته و دیدگاه نویسنده و شرط سنی و جذایت‌های زمانی شعور نویسنده شکل می‌گیرد. بنابراین این نوشته‌ها در کل زمانی نوشته شده است که دیدگاه من نسبت به سینما با امروزه روز

به کلی تغییریافته است. اما، ویژگی‌های این نوشته این است که بیشتر خاطره‌های سینمایی ما را تازه می‌کند و با گروهی که قبل از سینما می‌رفتند می‌تواند ارتباط بیشتری برقرار سازد و برای جوانان، لحظات خوش سینما رفتن و محیط قدیم را تداعی کند.

دقت در نوشته‌ها، فاصله‌ها را بیشتر نشان می‌دهد. فاصله‌های قدیم و جدید، نگاه‌هایی که دیگر نیستند. زمانی که این نوشته‌ها را می‌نوشتم مادرم در قید حیات بود و تصمیم نداشت که تابلویی از نبودن او را تصویرسازم. اما حس نوشتار این را می‌رساند که مادرم در لحظه نوشتن نبوده است که این گونه نیست و زبان نوشتاری این گونه است. خاطره‌های این نوشته در اصل باید ادامه می‌یافت تا پایان حیات مادرم که این را می‌گذارم برای وقتی دیگر، که فکر می‌کنم جلد دوم خاطرات دیگر سینمایی نباشد. هنوز به آن فکر نکرده‌ام. خاطراتی که مربوط به دوران بعد از ابتدای یعنی دوران راهنمایی و دیپرستان باید باشد، که آن هم حس و حال خود را دارد. در هر صورت این مقدمه نه برای برآثت از نوشته‌های است و نه برای توجیه کاری که سال‌ها در سرداشتم و بعضی از خاطرات را جسته و گریخته در نشریات استانی قبل از چاپ کرده بودم. که جوابگوی اصل مطلب نبود. در هیچ دوره از زندگی بندگی هیچ گونه ادعایی در هیچ رمته نداشت و نسبت به فیلم و سینما نیز آنچه می‌خواستم، خاطره‌هایی است که رخداده است و قصدم روشن کردن آنچه بوده که برای خودم اتفاق افتاده است و نقیبی بوده به زندگی خودم و خاطراتم. این کتاب شاید دلیلی بر حضور تاریخ تصاویر در کشورمان باشد که علاقه‌مراه نسبت به سینما نشان می‌دهد. در این زمینه، تلاش کرده‌ام، ذهن خود را به ذهن مخاطب نزدیک کنم.

آنانی که در بندرعباس زندگی کرده‌اند شاید بهتر بتوانند با نوع گفتار و نحوه برخوردهای نزدیک با آن جامعه را بهتر درک کنند، به خصوص قسمت‌هایی که مربوط به خانه و شهر و بافت قدیمی شهر است. در نهایت این کار علاقه‌ای است که سال‌ها در من مانده و پانزده

سال پیش دستنوشته‌ها را کناری گذاشته بودم و اصلاً جای آن‌ها را نیز
نمی‌دانستم. این وسواس من در کارها که کارهای خود را اصل‌دوست ندارم
باعث شده بود که نوشه‌های همراه با نوشته‌های دیگر در کنجی غریب
مانده و با چرخی در کاغذهای خودم به آن دست یافتم. کلی فیلم‌نامه و
داستان و شعر باقی‌مانده که می‌تواند چاپ شود.

www.ketab.ir